

af de ved de borgerlige Straffelove hjemlede Straffe at anvende, og bør ved dens Bestemmelse tages Hensyn til Størrelsen af den Straf, som i lignende Tilfælde vilde være bleven anvendt ved Armeen; men saa kommer der en Indskrænkning, idet det fremdeles hedder: „dog kan Straffen efter Omstændighederne passende nedsættes paa Grund af de særegne Forhold ved Borgervæbningen“. Heri forekommer mig at ligge, at man har frygtet for, at de Straffe, hvorover man i disse Tilfælde efter den borgerlige Straffecoder vilde have Raadighed, skulde være for strenge for Forseelser, begaaede i Væbningens Tjeneste, at man vilde kunne komme til at recurrere til saadanne Straffe i den borgerlige Lovgivning som Fængsel paa Band og Brød osv.; det har man frygtet for skulde blive for haardt, og derfor har man tilføjet den Bestemmelse, at en passende Nedsættelse af Straffen dog skulde kunne finde Sted paa Grund af de særegne Forhold ved Væbningen. Jeg troer nu, at man vilde kunne undgaae en stor Deel af disse Vanskeligheder ved at optage en Straffeart, som findes anført i Reglementet af 1ste Juni 1808, nemlig Fæstningsarrest, og der forekommer mig ikke at være nogen Grund til at udelade denne Straffebestemmelse af Loven for Borgervæbningen. Denne Straf har derhos ogsaa forekommet Udvalget i flere Tilfælde henstgtsmæssigt at kunne lade sig anvende især paa Officererne, og man har derfor foreslaaet den optagen her. Derved vilde desuden Springet fra de Straffe, der være bestemte i Loven, til de i den borgerlige Lovgivning fastsatte Straffe ikke blive saa uforholdsmæssigt, som det i andet Fald, efter hvad jeg har tilladt mig at fremhæve, vil blive. — Det Forslag, der nu er blevet Landsstinget forelagt til en forandret Straffelov for Militairetaten, indeholder en ny Straffeart, som kaldes „Fæstningsstraf“, som skulde være haardere end Fæstningsarrest. Den er endnu ikke indført, og det er mig heller ikke klart, hvori denne Straf egentlig skal være forskjellig fra Fæstningsarrest, saa man kan vel ikke godt optage den her. Fæstningsarrest har derimod, som sagt, forekommet Udvalget passende at kunne optages i Loven for Borgervæbningen, navnlig for at undgaae de Ulem-

per, som det vilde lede til, at man skulde tage sin Tilflugt til den borgerlige Straffelovgivning, naar de fastsatte Straffe ikke fandtes at være tilstrækkelige.

Justitsministeren: Med Hensyn til de almindelige Bemærkninger, hvormed den ærede Ordfører begyndte sit Foredrag, om at det maaskee vel kunde være rettest at lade hele Materien om Afstraffelsen af de Forbrydelser eller Forseelser, der kunne begaaes under Tjenesten i Borgervæbningen, i saa Henseende forblive ved det hidtil Bestaaende, skal jeg tillade mig den Bemærkning, at det rigtignok havde været den nemmeste Maade at komme ud af dette meget vanskelige Capitel paa, og derfor kunde Justitsministeren, da Sagen var under Drøftelse, naturligtvis ikke lettelig have fundet sig mere tilfredsstillet ved nogen anden Mening end netop ved denne. Men det er dog blevet anseet for uheldigt, om man, naar den hele bestaaende Borgervæbningslovgivning, navnlig Reglementet af 1ste Juni 1808, iøvrigt ophævedes, lod de Bestemmelser vedblive at bestaae, som deri ere givne med Hensyn til Forbrydelser og Straffe. Det er vistnok onskeligt at optage enkelte korte og klare Regler, som midlertidigt kunde være tilstrækkeligt fyldstgjørende, saalange indtil Straffelovgivningen for Hæren var tilveiebragt. Men man kan dog virkelig ikke forudsæe, hvorlænge det kan vare, inden den kan udkomme, og, havde man saa ingen midlertidige Bestemmelser, saa vilde det maaskee ofte kunne blive et søleligt Savn, især hvis man i den Tid skulde bestandigt recurrere til et saadant Reglement, som, naar det forresten var hævet i det Hele, vilde være mere eller mindre ukjendt for Borgervæbningens egne Medlemmer.

Jeg har ved hele dette Affinits Udarbejdelse søgt deels at holde mig til de bestaaende Regler og deels ved de Forandringer, der deri ere foretagne, at rette mig efter de Bemærkninger, der bleve gjorte af den sagkyndigste Autoritet derom, nemlig Generalauditeuren for Landmilitairetaten, som jo er den, der har udført arbejdet de nye Criminallove for Armeen, hvorved jeg kunde haabe, at de Forslag, her vilde skee til disse Bestemmelser, vilde blive overensstemmende med hvad der vilde komme til at opta-